

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคพลังแผ่นดินไทย

ด้วย นายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรคพลังแผ่นดินไทย ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๑๐/๒๕๕๕ ตั้งแต่วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรคพลังแผ่นดินไทย ดังนี้

นโยบายของพรรคพลังแผ่นดินไทย

พ.ศ. ๒๕๕๕

นโยบายด้านเศรษฐกิจและการพัฒนาภูมิภาค

๑. นโยบายเศรษฐกิจ

- ๑.๑ จัดตั้งยุทธศาสตร์เพื่อกระตุ้นการบริโภคในประเทศให้มากขึ้น
- ๑.๒ กระตุ้นการส่งออกเพื่อนำรายได้เข้าประเทศ
- ๑.๓ สนับสนุนให้เกิดการออมและการลงทุน
- ๑.๔ สนับสนุนให้เศรษฐกิจแข่งขันกันอย่างเสรี
- ๑.๕ จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการดำเนินงานของภาคธุรกิจและเอกชน พร้อมทั้งกำกับ ดูแลมาตรฐานการทำงานขององค์กรต่าง ๆ
- ๑.๖ สนับสนุนการลงทุนทรัพยากรมนุษย์ พัฒนาบุคลากรและฝีมือแรงงาน

๒. สร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ

- ๒.๑ รัฐต้องดูแลมาตรการการเงินให้เกิดเสถียรภาพ อัตราเงินเฟ้อต้องอยู่ในระดับที่เหมาะสม
- ๒.๒ รัฐต้องดูแลมาตรการการคลัง จัดงบประมาณอย่างเป็นระบบ
- ๒.๓ ลดความผันผวนในระยะสั้นของอัตราแลกเปลี่ยนและดูแลให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมต่อการส่งออก

- ๒.๔ สถาบันการเงินต้องได้รับการดูแลให้มีความมั่นคง
- ๒.๕ ปัญหาการว่างงานต้องได้รับการดูแล แก้ไข
- ๒.๖ รัฐต้องวางแผนในเรื่องหนี้สินภาครัฐเพื่อเตรียมรับสถานการณ์ในอนาคต ไม่ให้เหตุการณ์ลุกลามเป็นวิกฤติรอบใหม่

๓. การจัดทรัพยากรสิ่งแวดล้อม

- ๓.๑ พัฒนาอุตสาหกรรมโดยจัดปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม
- ๓.๒ จัดตั้งคณะกรรมการจัดทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๓.๓ ปรับปรุงกระบวนการทางกฎหมายให้การลงโทษที่รวดเร็วและเห็นผล สร้างจิตสำนึกการอนุรักษ์ คือ อนุรักษ์เพื่อการพัฒนา
- ๓.๔ ติดตามประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมในเวทีนานาชาติ

๔. การกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม

- ๔.๑ โดยใช้มาตรการด้านภาษี
- ๔.๒ มาตรการด้านงบประมาณ
- ๔.๓ พัฒนาความเจริญสู่ภูมิภาค
- ๔.๔ ดูแลหนี้สินภาครัฐให้อยู่ในระดับที่ไม่เป็นปัญหาต่อไปในอนาคต และให้ความเป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษี

นโยบายพัฒนาภูมิภาค

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภูมิภาค

- ๑. ด้านการเกษตรและพิจารณาจากนโยบายเกษตร และเน้นอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง
- ๒. การพัฒนาอุตสาหกรรมเน้นปัจจัยสนับสนุนที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาในระยะยาว
- ๓. ด้านการท่องเที่ยว เน้นการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ โดยให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วม
- ๔. เพิ่มบทบาทขององค์กรท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาโครงการต่างๆ

ภาคกลาง

ให้กรุงเทพมหานครและมณฑลของเมืองที่เหมาะสมกับขนาดโครงสร้างพื้นฐาน เป็นศูนย์กลางด้านการบริการและอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ จะพัฒนาในจังหวัดปริมณฑล

มุ่งพัฒนาเขตชายฝั่งทะเลตะวันออกเป็นเขตอุตสาหกรรมในภาคต่อไป รองรับอุตสาหกรรมหลัก ขณะเดียวกันบางพื้นที่ที่ควรรักษาเป็นแหล่งท่องเที่ยวและการเกษตร และเน้นเรื่องการรักษาคุณภาพและสิ่งแวดล้อมคู่กันไปด้วย

ภาคใต้

- เน้นความสำคัญของการพัฒนาพาณิชย์นาวีและแหล่งท่องเที่ยวในภูมิภาค
- เน้นปรับปรุงยุทธศาสตร์ให้เข้ากับโครงการความร่วมมือสามเหลี่ยมเศรษฐกิจ
- ส่งเสริมการค้าชายแดน รวมทั้งพัฒนาพื้นที่เฉพาะ เช่น ภูเก็ต ให้เป็นเมืองนานาชาติ
- ปรับปรุงแนวความคิดพัฒนาประมงชายฝั่งไปสู่การจัดการประมงให้ได้ประสิทธิภาพและมีคุณค่า

มากขึ้น

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

- ใช้ยุทธศาสตร์พัฒนาคน และลงทุนในทรัพยากรมนุษย์ในภาคนี้ โดยชักจูงให้เยาวชนในภาคนี้ศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น

- ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมภาค ให้มีศักยภาพในการเป็นศูนย์กลางเพื่อการส่งออกยังประเทศเพื่อนบ้าน และปรับปรุงโครงสร้างพัฒนาเพื่อรับรองยุทธศาสตร์ดังกล่าว

- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และส่งเสริมการร่วมมือและการลงทุนจากภาคเอกชน
- เตรียมการในศูนย์กลางการศึกษาเพื่อการยกระดับบุคลากร และเพื่อเชื่อมโยงการพัฒนาเศรษฐกิจ

ระหว่างประเทศ

ภาคเหนือ

- เน้นพัฒนาการค้า และการร่วมมือในระดับภูมิภาคกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามโครงการสี่เหลี่ยมทางเศรษฐกิจ

- พัฒนาศักยภาพของการท่องเที่ยวในจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวใหม่

- เน้นส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ท้องถิ่นมีความได้เปรียบในด้านแรงงานและทรัพยากรในท้องถิ่น นอกจากนี้ จะเน้นอุตสาหกรรมที่มีคุณค่าเพิ่มมากขึ้นในภูมิภาค โดยจะพัฒนาในเชียงใหม่เป็นศูนย์กลาง

- เน้นความเป็นภาคเหนือศึกษาต่อเนื่องมากขึ้น
- พัฒนาเมืองใหญ่อื่น ๆ เพื่อรับรองการขยายตัวรอบนอก รับคนจากชนบท เป็นศูนย์กลางการศึกษาในระดับกลุ่มจังหวัด

นโยบายต่างประเทศและการค้าต่างประเทศ

๑. การต่างประเทศและการทูตที่มุ่งเน้นเศรษฐกิจ

๑.๑ จัดสรรงบประมาณเพิ่มมากขึ้น เพื่อหาตลาดใหม่สำหรับสินค้าไทย และให้การประเมินประสิทธิภาพการใช้จ่ายควบคู่ไปด้วย

๑.๒ ให้มีการอบรมบุคลากรของกระทรวงการต่างประเทศและหน่วยราชการอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยร่วมกับภาคเอกชน

๑.๓ ผลักดันให้มีการจัดตั้งกองทุนแรงงาน และส่งเสริมแรงงานไทยและแก้ปัญหาแรงงานในต่างประเทศ

๑.๔ ให้มีการเจรจาในองค์การระหว่างประเทศในการแก้ไขกฎ ระเบียบด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยเสียเปรียบ

๑.๕ ให้ความสำคัญเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน และชี้แจงท่าทีไทยในเรื่องนี้

๒. การปฏิรูประบบบริหารภาครัฐ

๒.๑ การดำเนินงานเรื่องนี้ให้สอดคล้องกับนโยบายเศรษฐกิจเชิงรุก และทำให้หน่วยงานของไทยมีเอกภาพมากขึ้นในการเจรจาด้านเศรษฐกิจกับต่างประเทศ

๒.๒ ต้องมีการจัดกำลังคนและฝึกอบรมให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น

๒.๓ แบ่งงานและสายงานทางการทูตและงานประจำในประเทศอย่างชัดเจน

๒.๔ พร้อมผลักดันในการยุบ / รวมหน่วยงานราชการตามอำนาจที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่เป็นประโยชน์ต่อการบริหารราชการ

๓. การส่งเสริมความร่วมมือในระดับภูมิภาค

๓.๑ สนับสนุนนโยบายความร่วมมือในระดับเอเปค

๓.๒ สนับสนุนการกระตุ้นให้อาเซียนมีความร่วมมืออย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น โดยเฉพาะในด้านเศรษฐกิจ

๓.๒.๑ ส่งเสริมการค้าและการลงทุนในประเทศสมาชิกอาเซียน เป็นไปตามกรอบของเขตการค้าอาเซียน (ASEAN free trade Area : AFTA)

๓.๒.๒ ความมั่นคงในภูมิภาค สนับสนุนการเจรจา ASEAN Regional Forum (ARF)

๓.๒.๓ สนับสนุนความร่วมมือในด้านการศึกษา โดยสนับสนุนการจัดตั้งมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University)

๓.๓ ผลักดันความร่วมมือในระดับอนุภาคในเรื่องสามเหลี่ยมเศรษฐกิจ สี่เหลี่ยมเศรษฐกิจ และหกเหลี่ยมเศรษฐกิจ

๓.๔ ให้ความสำคัญแก่การค้าชายแดน และการแก้ปัญหาชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน

นโยบายการเมืองและการปฏิรูประบบราชการ

๑. การพัฒนาโครงสร้างและกระบวนการประชาธิปไตย

๑.๑ พัฒนาพรรคการเมือง

๑.๒ สนับสนุนองค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ

๑.๓ พัฒนากระบวนการนิติบัญญัติและการบริหาร

๒. การปฏิรูประบบราชการ

๒.๑ การปรับโครงสร้างบทบาท และภารกิจของหน่วยราชการ

๒.๑.๑ รัฐจัดกลุ่มระบบภารกิจของตนเองเป็น ๓ กลุ่ม คือ

๑. ภารกิจที่รัฐต้องดำเนินการเอง

๒. ภารกิจที่รัฐดำเนินการกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓. ภารกิจที่รัฐมอบให้ หรือร่วมดำเนินการกับเอกชน

๒.๑.๒ ตั้งคณะกรรมการปฏิรูประบบราชการแผ่นดิน

๑. ปฏิรูประบบราชการให้เป็นเชิงเอกชน

๒. ปฏิรูประบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาฐานข้อมูล

๓. ปฏิรูประบบบุคคลเพื่อลดขนาดส่วนราชการ

- ๒.๒ การกระจายอำนาจรัฐ
  - ๒.๒.๑ กระจายอำนาจไปสู่หน่วยงานในท้องถิ่น
  - ๒.๒.๒ กระจายอำนาจสู่หน่วยงานเอกชน
  - ๒.๒.๓ กระจายอำนาจสู่สังคม
- ๒.๓ ปรับปรุงการทำงานและการทำงานพัฒนาบุคลากรของรัฐ
  - ๒.๓.๑ ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีจิตสำนึกในการบริการประชาชน
  - ๒.๓.๒ ป้องกันและปราบปรามเจ้าหน้าที่รัฐที่แสวงหาผลประโยชน์จากการทำงาน
  - ๒.๓.๓ ส่งเสริมแผนพัฒนาบุคคลของรัฐ
  - ๒.๓.๔ ปรับโครงสร้างการจ่ายค่าตอบแทนแก่หน่วยงานรัฐ
- ๓. การกระจายอำนาจและการมีส่วนร่วมของประชาชน
  - ๓.๑ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง
  - ๓.๒ ส่งเสริมให้มีการประสานระหว่างปกครองท้องถิ่นและภูมิภาค
  - ๓.๓ สนับสนุนให้มีการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นโดยตรง
- ๔. การพัฒนาวัฒนธรรมแบบประชาธิปไตย
  - ๔.๑ ให้ความรู้และข่าวสารข้อมูลแก่ประชาชน
  - ๔.๒ พัฒนาค่านิยมเรื่องความเสมอภาคในสังคม

นโยบายด้านความมั่นคง

- ๑. ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนบทบาทของกองทัพในการป้องกัน รักษาและแก้ไขปัญหาความมั่นคงของประเทศ
- ๒. สนับสนุนให้กองทัพมีการค้นคว้า วิจัย พัฒนาและจัดเทคโนโลยีทหารที่ทันสมัยและเหมาะสม
- ๓. ส่งเสริม พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกองทัพให้ทันสมัย
- ๔. ยกเลิกระบบทหารเกณฑ์ เปลี่ยนมาเป็นระบบทหารอาสา
- ๕. เน้นการกระชับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านที่มีชายแดนติดกัน
- ๖. ปรับบทบาทของกองทัพในยามสันติให้หนุนการพัฒนาประเทศทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม

นโยบายสังคม

พรรคมีนโยบายสร้างสังคมใหม่ให้ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง สังคมผาสุก ดังนี้

๑. ครอบครัวอบอุ่น

๑.๑ เด็กและเยาวชน

๑.๑.๑ สนับสนุนครอบครัวและชุมชนให้เฝ้าดูและพัฒนาเด็ก

๑.๑.๒ ส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานของสถานเลี้ยงเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและสถานศึกษาทุกระดับ

๑.๑.๓ พัฒนาระบบการคุ้มครองสิทธิเด็ก

๑.๑.๔ สนับสนุนให้มีมาตรการควบคุมการใช้แรงงานเด็ก

๑.๑.๕ ส่งเสริมให้เยาวชนปรับเปลี่ยนกระบวนความคิดใหม่

๑.๑.๖ ส่งเสริมการสร้างคุณค่าและจิตสำนึกใหม่ให้เยาวชน

๑.๑.๗ ส่งเสริมให้เยาวชนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพที่มีอยู่

๑.๑.๘ ส่งเสริมการสร้างสื่อและอุปกรณ์การศึกษาเพื่อพัฒนาเยาวชน

๑.๑.๙ การปฏิรูปการศึกษาและกระบวนกรเรียนรู้ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในกระแสโลกและให้เยาวชนได้รับโอกาสในการศึกษาเท่าเทียมกัน

๑.๑.๑๐ ส่งเสริมการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

๑.๑.๑๑ ส่งเสริมการพัฒนาทักษะเพื่อเข้าสู่อาชีพสำหรับเยาวชนที่ไม่ได้เรียนต่อ

๑.๒ สตรี

๑.๒.๑ ส่งเสริมและคุ้มครองสตรีทุกคนให้มีหลักประกันด้านสิทธิมนุษยชน

๑.๒.๒ เร่งปฏิบัติตามข้อตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับสตรี

๑.๒.๓ ส่งเสริมและพัฒนาสตรีให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาทุกด้านของประเทศ รวมทั้งให้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสังคมที่เกี่ยวกับสตรี

๑.๒.๔ ส่งเสริมการประสานความรับผิดชอบในครอบครัว และการให้อำนาจร่วมกันระหว่างหญิงชาย

๑.๒.๕ สนับสนุนหญิงชายให้มีความรับผิดชอบให้เป็นไปตามกรอบธรรมเนียมประเพณี

๑.๒.๖ ให้คุ้มครองกับหญิงบริการที่ทำโดยความสมัคร รวมทั้งให้เกียรติ สิทธิและเสรีภาพ
ทุกประการที่มนุษย์พึงมีและพึงได้รับ

๑.๓ ผู้สูงอายุ

๑.๓.๑ ผลักดันให้มีการเตรียมการสำหรับประชาชนผู้สูงอายุในทุกระดับ

๑.๓.๒ ส่งเสริมให้องค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเข้ามาสนับสนุนให้ครอบครัวดูแล
ผู้สูงอายุ

๑.๓.๓ รมรณรงค์ ส่งเสริมให้ครอบครัวเห็นความสำคัญและเอาใจใส่ผู้สูงอายุ ตลอดจน
สร้างค่านิยมในเรื่อง การเคารพกตัญญูกตเวทิต่อบุพการีและผู้สูงอายุ

๑.๓.๔ ส่งเสริมให้องค์กรท้องถิ่นและองค์กรพัฒนาเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมพัฒนา
ความสามารถในการดูแลตัวเองของผู้สูงอายุ

๑.๓.๕ ให้รัฐจัดบริการพื้นฐานและสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ และบริการรักษาสุขภาพ
แก่ผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อย และผู้สูงอายุที่ไม่มีผู้อุปการะโดยไม่คิดมูลค่า

๑.๔ คนพิการ

๑.๔.๑ ส่งเสริมให้องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนเข้ามาสนับสนุนพัฒนาอาชีพสำหรับ
คนพิการ

๑.๔.๒ ส่งเสริมให้คนพิการรวมกลุ่มช่วยเหลือกันเองและพัฒนาให้ช่วยตัวเองได้

๑.๔.๓ ส่งเสริมให้สถานศึกษาของรัฐและเอกชนจัดการศึกษาให้กับคนพิการ

๑.๔.๔ ปรับปรุงการให้สวัสดิการเบียดเบียนยังชีพแก่คนพิการ ให้กระจายและสอดคล้องกับ
สภาพเศรษฐกิจ

๑.๔.๕ ปรับปรุงกฎหมายและกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ และจัดให้ศูนย์ฝึกอาชีพ
สำหรับคนพิการทุกภูมิภาคทั่วประเทศ

๒. ชุมชนเข้มแข็ง

๒.๑ การพัฒนาชุมชนในระดับท้องถิ่น

๒.๑.๑ พัฒนาเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น

- ส่งเสริมการพัฒนาให้ชุมชนท้องถิ่นมีกองทุนเพื่อสนับสนุนการพัฒนาชุมชน
- ส่งเสริมการศึกษา วิจัยเพื่อสร้างรายได้เพื่อการประกอบอาชีพของชุมชน

- ส่งเสริมกระบวนการจัดการเศรษฐกิจและธุรกิจชุมชนท้องถิ่น
- สนับสนุนให้ชุมชนท้องถิ่นพัฒนาศักยภาพและความสามารถในการใช้ทรัพยากร ภายใต้อาณาเขตของเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและการเมืองของชุมชน
- สนับสนุนการถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนแนวความคิด รวมทั้งเทคโนโลยี ในการผลิตระหว่างชุมชน
- กระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของชุมชนท้องถิ่นในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง และเชื่อมโยงกิจกรรมเครือข่าย เพื่อให้การเติบโตของเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่นเป็นไป อย่างต่อเนื่อง
- พัฒนานโยบายชุมชนทางสังคม โดยสนับสนุนการพัฒนาองค์กรพัฒนาเอกชน และเครือข่ายขององค์กรชุมชนต่าง ๆ ให้เข้มแข็ง

๒.๑.๒ พัฒนาคนและสถาบันครอบครัว

- ส่งเสริมความสามารถในการจัดการความสัมพันธ์ภายในครอบครัวและระหว่าง ครอบครัวในชุมชนให้อยู่ดี มีสุข
- ส่งเสริมระบบการพัฒนาาระบบค่านิยมความเป็นไทยที่สอดคล้องกับค่านิยมสากล
- ส่งเสริมการพัฒนาจิตสำนึกความรักในสังคม ครอบครัว อนุรักษ์ขนบธรรมเนียม ประเพณีและศิลปวัฒนธรรมของชุมชนแลท้องถิ่น ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
- ส่งเสริมการพัฒนาในการจัดการดำรงชีวิตให้อบอุ่นและมั่นคง
- สนับสนุนการให้ภูมิปัญญาและศักยภาพของชาวบ้านในการพัฒนาและ พึ่งตนเองและสนับสนุนให้มีการถ่ายทอดองค์ความรู้ไปสู่สังคมชุมชนอื่น

๒.๑.๓ พัฒนาลี้ภัยแวดล้อมของชุมชน

- ส่งเสริมความสามารถของชุมชน เพื่อจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมของชุมชน อย่างยั่งยืน และเปิดโอกาสให้ชุมชนและผู้ดูแลรับผิดชอบการใช้ทรัพยากรของชุมชนเอง
- ส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมชุมชน
- ส่งเสริมการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น

๒.๑.๔ พัฒนาขีดความสามารถขององค์การบริหารส่วนตำบล และองค์การชุมชน

- เพิ่มศักยภาพองค์การบริหารส่วนตำบลในการส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน

- ส่งเสริมปัจจัยและเงื่อนไขการพัฒนาแบบองค์รวมที่มีคนเป็นศูนย์กลาง
- สนับสนุนการรวมตัวกันเป็นเครือข่ายชาวบ้านเพื่อพัฒนาตนเอง เพื่อให้มี

อำนาจต่อรองกับกลุ่มทุนภายนอก และเพื่อเรียกร้องบริการจากรัฐ

- ส่งเสริมการให้องค์กรชุมชนมีการเรียนรู้ด้วยกัน

๒.๒ การพัฒนาชุมชนเมือง

๒.๒.๑ ส่งเสริมจิตสำนึกการอยู่ร่วมกันเป็นชุมชน

๒.๒.๒ ส่งเสริมให้ข่าวสารและแนวทางการประสานงานกับหน่วยงานพัฒนาของเอกชน และรัฐกับชุมชนต่าง ๆ อย่างทั่วถึง

๒.๒.๓ ให้มีการจัดที่ดินในเมืองของรัฐต่อชุมชนแออัดและจัดระบบสาธารณูปโภคที่เหมาะสม

๒.๒.๔ ส่งเสริมการจัดตั้งองค์กรชุมชนหรือองค์กรชาวบ้านเพื่อสร้างความแข็งแกร่ง และให้สามารถต่อสู้กับผลกระทบอันเกิดจากกระแสโลกาภิวัตน์

๒.๒.๕ ส่งเสริมให้มีการจดทะเบียนรับรองฐานะความเป็นนิติบุคคลขององค์กรชุมชน และได้รับเงินอุดหนุนพิเศษจากภาครัฐบาล

๓. สังคมพาสึก

๓.๑ การจัดตั้งกองทุน

๓.๑.๑ จัดการกองทุนฝึกออาชีพสำหรับประชาชนผู้ว่างงาน

๓.๑.๒ จัดการให้กองทุนประกอบอาชีพ โดยให้ผู้กู้ดอกเบี้ยเป็นเวลา ๕ ปี

๓.๑.๓ จัดให้กองทุนช่วยเหลือเพื่อการศึกษาของบุตรในกรณีที่ต้องการออกจากการศึกษา เนื่องจากไม่มีค่าเล่าเรียน หรือชดเชยรายได้ในครอบครัว

๓.๒ ประชาสังคมที่เข้มแข็ง

๓.๒.๑ สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการจัดเวทีสาธารณะเพื่อใช้เป็นที่ประชุมเกี่ยวกับการหารือในเรื่องชีวิตความเป็นอยู่และปัญหาสาธารณะ

๓.๒.๒ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของชุมชน

๓.๒.๓ ส่งเสริมให้เกิด “ผู้นำสาธารณะ”

๓.๓ สวัสดิการสังคมเพื่อสังคมผาสุก

๓.๓.๑ กำหนดระดับรายได้ที่ยากจนเพื่อการจัดสรรและสงเคราะห์สำหรับคนยากจน

๓.๓.๒ พัฒนาทักษะและความรู้ของประชาชนผู้ยากจน เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพที่สร้างรายได้สูงกว่าระดับความยากจน

๓.๓.๓ จัดบริการสาธารณสุขและบริการการเคหะแบบให้เปล่าแก่ผู้ยากจน

นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

๑. ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๑.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๑.๒ ส่งเสริมการร่วมมือในการวิจัยและการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องในสถาบันการศึกษา หน่วยงานภาครัฐและเอกชน ตลอดจนแสวงหาความร่วมมือกับสถาบันวิจัยต่างประเทศ

๑.๓ เร่งรัดระบบโครงสร้างพื้นฐานการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้เอื้อประโยชน์ต่อโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ การเกษตร สาธารณสุข สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

๑.๔ เร่งสร้างและพัฒนาบุคลากรทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อตอบสนองการพัฒนาประเทศ

๑.๕ สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีโทรคมนาคมและสารสนเทศเพื่อเชื่อมทางด่วนข้อมูลให้เป็นระบบทางเดียวกัน

๑.๖ ส่งเสริมระบบสารสนเทศการเกษตร โดยเชื่อมโยงกับเครือข่ายโทรคมนาคมและสารสนเทศของระบบโรงเรียน

๒. ด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

๒.๑ จัดทำให้มีคูดูแล ปกป้อง สงวนและเสริมสร้างทรัพยากรธรรมชาติที่ยังดีอยู่ ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยจากการรุกราน

๒.๒ กำหนดมาตรการทั้งระยะสั้นและระยะยาวเพื่อดูแล รักษา แก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

๒.๓ กำหนดมาตรฐาน กฎเกณฑ์ในการกำกับ ดูแล ตรวจสอบกิจการที่ก่อให้เกิดมลภาวะทางดิน ทางน้ำ ทางอากาศ

๒.๔ ป้องกันมิให้เกิดปัญหาเพิ่มเติมและแทรกซ้อนจากที่เป็นอยู่เดิม เพื่อลดขีดอันตรายของมลภาวะในประเทศ

๒.๕ เร่งแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมทางด้านวัฒนธรรม ทั้งนี้ จะสนับสนุนให้อยู่ในหลักสูตรการศึกษาของชาติไทย

๒.๖ ปรับปรุงกระบวนการทางกฎหมายให้มีผลตัดสินใจและลงโทษผู้กระทำผิดได้เร็ว และเห็นผลในเชิงธุรกิจและสังคม และสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์อย่างถูกต้อง คือ อนุรักษ์เพื่อการพัฒนา

๒.๗ สนับสนุนการให้สิทธิชุมชนในการจัดการทรัพยากรของชุมชนท้องถิ่นในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และบริการจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้สอดคล้องกับระบบนิเวศทางธรรมชาติ

๒.๘ จัดตั้งคณะกรรมการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการใช้ทรัพยากรและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างแท้จริง

๒.๙ ประสานความคิดและทิศทางของการอนุรักษ์และพัฒนาไปในทิศทางที่พึงตนเองได้ อย่างสมดุลและยั่งยืน

๒.๑๐ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือกันของประชาชนไทยและประชาคมโลก ในการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้เป็นฐานของการพัฒนาที่ยั่งยืน

นโยบายการเกษตร

๑. การผลิต

๑.๑ การจัดตั้งคณะกรรมการระดับชาติเพื่อกำหนดแผนการดำเนินงาน

๑.๒ จัดทำแผนการลงทุนเพื่อวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต

๑.๓ ลดความเสี่ยงของเกษตรกรโดยสร้างระบบการเตือนล่วงหน้า

๑.๔ สนับสนุนให้การเกษตรกรเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและปรับปรุงคุณภาพการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการของทั้งในและต่างประเทศ

๑.๕ สนับสนุน ส่งเสริมการผลิตเพื่อแปรรูปสินค้าการเกษตรและการผลิตแบบฟาร์มขนาดใหญ่ ซึ่งเกิดจากการรวมตัวของเกษตรกร

๒. การตลาดและราคา

๒.๑ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาราคาในประเทศมากขึ้น จัดตั้งกองทุน

๒.๒ สนับสนุนการดำเนินงานของกองทุนรวม เพื่อให้เกษตรกรมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งด้านการผลิตและการตลาด

๒.๓ พัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร ภายใต้ตราประเทศไทยเพื่อการส่งออก

๒.๔ รักษาตลาดดั้งเดิมในต่างประเทศ ขยายตลาดและแสวงหาตลาดใหม่ ๆ ส่งเสริมการเกษตร เข้าถึงกระบวนการกำหนดราคามากขึ้น ให้เกษตรกรมีโอกาสพบผู้ซื้อโดยตรง

๓. การให้การสนับสนุนเกษตรกร

๓.๑ ปรับปรุงและพัฒนางานวิจัยการเกษตร

๓.๒ ปรับปรุงประสิทธิภาพและการปฏิรูปที่ดิน

๓.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำชลประทาน และเพิ่มบทบาทของเอกชนในการพัฒนาแหล่งน้ำ

๓.๔ แก้ไขปัญหานี้สินนอกระบบ และแก้ไขปัญหาเข้าถึงสินเชื่อในระบบธนาคารของเกษตรกร

๓.๕ สนับสนุนการป้องกันและกำจัดศัตรูพืช โดยใช้สารเคมีให้น้อยลง

๓.๖ สนับสนุนการรวมตัวของเกษตรกรทุกรูปแบบตามความสมัครใจ และสนับสนุนให้มีการพัฒนาจนเป็นสหกรณ์การเกษตรที่เข้มแข็งต่อไป

๓.๗ ปรับปรุงบริการข้อมูลข่าวสารให้รวดเร็ว ถูกต้อง

๓.๘ ให้เกษตรกรเป็นผู้จัดซื้อจัดหาปัจจัยการผลิตด้วยตนเอง โดยรัฐให้คำแนะนำ

๔. การบริหารการจัดการ

๔.๑ สนับสนุนให้เกษตรกรจัดทำแผนการผลิตของเกษตรกรโดยหน่วยงานของรัฐ

๔.๒ ปรับปรุงระบบและวิธีการวางแผนของทางราชการ จากกำหนดแผนจากส่วนกลาง เป็นการเอาแผนการเกษตรกรเป็นหลัก

นโยบายด้านการศึกษา

๑. ปฏิรูประบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๑.๑ ให้โอกาสกับคนทุกคนทั้งคนปกติ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ/ทุพพลภาพ และผู้มีความสามารถพิเศษ

๑.๒ จัดหลักสูตรให้เน้นการสอนด้านภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และคอมพิวเตอร์

- ๑.๓ สนับสนุนให้เยาวชนได้เล่าเรียนโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ตลอดการศึกษาพื้นฐานครบ ๑๒ ปี
  - ๑.๔ จัดการสอนพิเศษแก่ผู้พิการ หรือมีปัญหาด้านการเรียนรู้
  - ๑.๕ ส่งเสริมการศึกษาของผู้บวชในทุกศาสนา
๒. พัฒนาบุคลากรทางการศึกษาด้านการศึกษา
- ๒.๑ อบรมบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง
  - ๒.๒ ผลิตบุคลากรทางการศึกษาในสาขาที่ขาดแคลน
  - ๒.๓ เพิ่มค่าตอบแทน สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์ให้กับบุคลากรทางการศึกษา
  - ๒.๔ จัดตั้งกองทุนพัฒนา และกองทุนส่งเสริมบุคลากรทางการศึกษา
๓. ขยายโอกาสการศึกษาในระดับอุดมศึกษา
- ๓.๑ ขยายการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในสาขาที่ขาดแคลนและจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ
  - ๓.๒ จัดตั้งกองทุนส่งเสริมการศึกษาในระดับอุดมศึกษา
  - ๓.๓ ส่งเสริมมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาของเอกชน
  - ๓.๔ ในสถาบันอุดมศึกษาผลิตงานวิจัยทั้งเชิงปฏิบัติการและสร้างองค์ความรู้ใหม่
  - ๓.๕ ให้มหาวิทยาลัยของรัฐเป็นหลักในการผลิตงานวิจัย และให้มหาวิทยาลัยเอกชนผลิตนักศึกษาที่มีความสามารถเทียบเท่าสากล
๔. ขยายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึงและเร่งด่วน
- ๔.๑ เพิ่มอัตราความรู้หนังสือ
  - ๔.๒ จัดการศึกษาให้มีหลักสูตรหลากหลาย สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรมในแต่ละพื้นที่
๕. ส่งเสริมการศึกษาที่ให้ความสำคัญกับการสร้างจิตสำนึกและคุณธรรมแห่งการเป็นพลเมือง สิทธิมนุษยชน และในฐานะที่เป็นประชากรในประชาคมโลก
- ๕.๑ ให้ประชาชนตระหนักถึงการเสียสละ และอุทิศตนเพื่อส่วนรวม
  - ๕.๒ ประชาชนเคารพสิทธิมนุษยชน และเสรีภาพของบุคคลโดยเสมอภาค
๖. พัฒนาอุปกรณ์และเทคโนโลยีทางการศึกษา และให้ความสำคัญกับการลงทุนเพื่อการศึกษา
- ๖.๑ สนับสนุนเครือข่ายกลุ่มอาสาสมัคร องค์กรเอกชน และชุมชนให้ร่วมกันใช้ และพัฒนาสื่ออุปกรณ์และเทคโนโลยีทางการศึกษา

- ๖.๒ พัฒนาห้องสมุดของทุกสถาบันการศึกษาให้เป็นแหล่งเก็บและเชื่อมโยงข้อมูลจากทั่วโลก
  - ๖.๓ จัดตั้งห้องสมุดประชาชนในท้องถิ่น
  - ๖.๔ พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการศึกษา
  - ๖.๕ ผลิตสิ่งพิมพ์ที่มีคุณค่าทางการศึกษา สนับสนุนการแปลสิ่งพิมพ์จากต่างประเทศ
  - ๖.๖ จัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีทางการศึกษา
  - ๖.๗ ผลิตและพัฒนาแบบเรียน ตำรา อุปกรณ์ และเทคโนโลยีทางการศึกษา
  - ๖.๘ ลดภาษาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ทางการศึกษา
  - ๖.๙ จัดงบประมาณให้กองทุนกู้ยืมแก่ผู้เรียนให้เพียงพอกับความต้องการ
๗. ปฏิรูปการศึกษาด้วยการปฏิรูปการเรียนรู้
    - ๗.๑ สนับสนุนการเปลี่ยนวิธีเรียนจากการท่องจำมาเป็นการฝึกทักษะในการใช้ความคิดและประสบการณ์
    - ๗.๒ ส่งเสริมและรณรงค์ให้เยาวชนรักการอ่าน
  ๘. ส่งเสริมให้กลุ่มมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการจัดการศึกษา
    - ๘.๑ การกระตุ้นให้ทุกส่วนของสังคมตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาตลอดชีวิตและการศึกษาด้วยตนเอง
    - ๘.๒ วางมาตรการป้องกันการใช้สิทธิในการศึกษา
  ๙. ส่งเสริมการเรียนรู้ในชุมชนผ่านประสบการณ์และการถ่ายทอดของปัญญาชนท้องถิ่น
    - ๙.๑ สนับสนุนให้สมาชิกในชุมชนสามารถเลี้ยงชีพได้ด้วยการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่น
    - ๙.๒ ส่งเสริมให้มีการค้นหา ยกย่อง และเผยแพร่บุคคลตัวอย่างที่มีผลงานในการพัฒนาชุมชน
    - ๙.๓ สนับสนุนให้ท้องถิ่นและชุมชนมีอิสระในการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับท้องถิ่น
    - ๙.๔ สนับสนุนให้องค์กรปกครองท้องถิ่นมีความพร้อมในการจัดการศึกษาระดับใดระดับหนึ่ง
    - ๙.๕ สนับสนุนให้วัด หรือสถาบันศาสนาในท้องถิ่นเป็นศูนย์กลางการถ่ายทอดวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นไทย
  ๑๐. สนับสนุนให้เอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
    - ๑๐.๑ ให้เอกชนมีอิสระในการจัดการศึกษาในทุกระดับ

นโยบายสาธารณสุข

๑. ตั้งสำนักงานประกันของวิชาชีพแพทย์และพยาบาล

๑.๑ สร้างกลวิธีเพื่อให้เกิดขวัญกำลังใจให้เจ้าหน้าที่แพทย์และเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในการที่ออกไปรับใช้ประชาชน

๑.๒ ให้ความร่วมมือกับภาคเอกชนในการพัฒนาการให้บริการเพื่อให้เกิดการให้บริการที่มีคุณภาพ

๑.๓ แก้ไขกฎ ระเบียบต่าง ๆ ของทางราชการเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการทำงาน

๑.๔ สนับสนุนให้มีแพทย์ หรือพยาบาลประจำครอบครัว

๒. ความรู้ ความเข้าใจของประชาชน

๒.๑ เผยแพร่ความรู้ในเรื่อง การดูแลสุขภาพของตนเองและทางเลือกในการรับบริการ

๒.๒ เผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจเรื่อง โรคติดต่อและให้ประชาชนตระหนักต่อพฤติกรรมเสี่ยง

๒.๓ ส่งเสริมให้มีการสร้างองค์ความรู้ควบคู่กับการส่งเสริมประชาสัมพันธ์ด้านสุขภาพ

๒.๔ ส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิรูประบบสุขภาพ มีงบประมาณสนับสนุนตามความเหมาะสม

๓. ระบบสาธารณสุขและบริการของรัฐ

๓.๑ ส่งเสริมบริการสาธารณสุขพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพและทั่วถึง จัดหาน้ำดื่มสะอาดให้ครบทุกหมู่บ้านทั่วประเทศ

๓.๒ ให้บริการเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคและพิชภัยจากสารเคมีและอุบัติเหตุ

๓.๓ จัดตั้งศูนย์บริการแม่และเด็ก โดยให้การดูแลเกี่ยวกับความรู้ด้านโภชนาการ และการดูแลสุขภาพของแม่ที่ตั้งครรภ์ตั้งแต่ ๑-๕ เดือน จนถึงคลอดและดูแลทารกหลังคลอดจนถึงอายุ ๓ ปี ให้ได้รับโภชนาการอย่างพอเพียง รวมทั้งการดูแลเรื่อง สุขภาพอนามัยของมารดาและทารก

๓.๔ สร้างเครือข่ายศูนย์สาธารณสุขและสหกรณ์ระดับหมู่บ้าน

๓.๕ จัดให้มีศูนย์บริการสุขภาพทางไกลในท้องถิ่นที่ขาดแคลน

๓.๖ จัดระบบช่วยชีวิตฉุกเฉินและระบบส่งตัวผู้ป่วยที่มีประสิทธิภาพสำหรับผู้ประสบอุบัติเหตุ

๓.๗ สนับสนุนการลงทุนทางด้าน โครงสร้างพื้นฐานสำหรับการส่งเสริมสุขภาพ

๓.๘ ส่งเสริมให้บุคลากรแพทย์และพยาบาลสามารถปฏิบัติราชการได้จนถึงอายุ ๖๕ ปี และได้รับค่าตอบแทนจากการทำงานอย่างเป็นธรรม

๓.๙ ลดปัญหาการขาดแคลนบุคลากรทางด้านสาธารณสุขและลดปัญหาการว่างงาน โดยจัดให้มีหลักสูตรการศึกษาด้านสาธารณสุขในโรงพยาบาลของรัฐ ๓ ปี

๔. การเข้าถึงบริการและหลักประกันด้านสุขภาพ

- ๔.๑ รัฐให้หลักประกันด้านสุขภาพที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพอย่างเท่าเทียมและเสมอภาค
- ๔.๒ กำหนดความคุ้มครองพื้นฐานทางด้านสุขภาพหรือบริการที่มีความจำเป็นสำหรับประชาชน
- ๔.๓ กระจายบริการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานให้ครอบคลุมทุกพื้นที่
- ๔.๔ เปิดโอกาสให้ผู้มีรายได้น้อยสามารถเข้าถึงบริการของรัฐได้อย่างสะดวกและทั่วถึง
- ๔.๕ ส่งเสริมให้มีระบบประกันสุขภาพภาคเอกชน
- ๔.๖ ส่งเสริมให้เกิดระบบการออม เพื่อสุขภาพสำหรับประชาชนที่มีกำลังซื้อเพียงพอ

๕. คุณภาพบริการ

- ๕.๑ กำหนดระบบบริการมาตรฐาน โดยเฉพาะคนด้อยโอกาสและผู้มีรายได้น้อย
- ๕.๒ สร้างระบบการบริหารจัดการหน่วยงานสาธารณสุขและโรงพยาบาลของรัฐให้มีประสิทธิภาพ
- ๕.๓ ให้บทบาทสำคัญแก่โรงพยาบาลของรัฐในการแข่งขันในระบบตลาด เพื่อควบคุมโรงพยาบาล

เอกชน โดยเฉพาะเรื่องราคา

๖. บทบาทการบริการภาคเอกชน

- ๖.๑ ส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในระบบสุขภาพ ไม่เน้นการแสวงหากำไรในเชิงธุรกิจ
- ๖.๒ ส่งเสริมและอุดหนุนการดำเนินงานบริการสาธารณสุขของภาคเอกชนที่ไม่ค้ากำไร

๗. บริการสุขภาพทางเลือก

- ๗.๑ ส่งเสริมการแพทย์แผนไทย โดยสนับสนุนการรักษาด้วยยากลางบ้าน และยาสมุนไพรคู่ไปกับการตั้งสหกรณ์ยาประจำหมู่บ้าน
- ๗.๒ ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรและการแปรรูปสมุนไพร

ข้อบังคับพรรคพลังแผ่นดินไทย

พ.ศ. ๒๕๔๕

ข้อบังคับพรรคพลังแผ่นดินไทย พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยที่ประชุมคณะผู้จัดตั้งพรรคพลังแผ่นดินไทย เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้มีมติเป็นเอกฉันท์ กำหนดข้อบังคับพรรคฉบับนี้เพื่อเป็นแนวทางและหลักเกณฑ์ในการบริหาร และการดำเนินกิจการทางการเมืองของพรรคให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงกำหนดข้อบังคับพรรคไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับพรรคนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคพลังแผ่นดินไทย พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับพรรคนี้ตั้งแต่วันที่ได้รับการตอบรับจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองนี้ชื่อว่า “พรรคพลังแผ่นดินไทย” เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “PALANG PANDIN THAI PARTY” เรียกโดยย่อว่า “พ.ค.ท.” หรือ “PTP”

ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรคมีลักษณะเป็นรูปดอกกุหลาบสีแดง ๑ ดอก และคำขวัญว่า “เราจะสร้างคุณธรรมให้แผ่นดิน” และมีชื่อพรรคพลังแผ่นดินไทยอยู่ใต้ดอกกุหลาบสีแดง

ความหมาย

ดอกกุหลาบสีแดง หมายถึง ความซื่อสัตย์จงรักภักดีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ และจะยึดมั่นต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข

ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่ของพรรค ตั้งอยู่เลขที่ ๒๓๘ ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร

หมวด ๒

สมาชิกภาพ

ข้อ ๖ สมาชิกต้องเป็นบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์

- (๓) มีความปรารถนาที่จะร่วมกันในการสนับสนุนพรรค และปฏิบัติตามข้อบังคับพรรค
- (๔) มีความตั้งใจจะรับใช้พรรคอย่างเต็มกำลังความสามารถ
- ข้อ ๗ สมาชิกต้องเป็นบุคคลซึ่งไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้
- (๑) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๒) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (๓) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดอาญาแผ่นดิน เว้นแต่คดีความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือเป็นความผิดลหุโทษ หรือความผิดอันยอมความได้
- (๔) ตัดยาเสพติดให้โทษ
- (๕) เป็นบุคคลล้มละลายซึ่งศาลยังไม่สั่งให้ฟื้นคดี
- (๖) เคยถูกไล่ออก ปลดออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
- (๗) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ
- (๘) เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ
- ข้อ ๘ สมาชิกมีสามประเภท คือ
- (๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ บุคคลที่คณะกรรมการบริหารมีมติให้เชิญเข้าเป็นสมาชิก โดยบุคคลนั้นต้องตอบรับการเชิญเป็นหนังสือด้วย
- (๒) สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลที่สมัครเข้าเป็นสมาชิกพรรค และคณะกรรมการบริหารมีมติรับเข้าเป็นสมาชิกพรรค
- (๓) สมาชิกวิสามัญ ได้แก่ บุคคลที่สมัครเข้าเป็นสมาชิกพรรคและหัวหน้าพรรคอนุมัติให้รับเข้าเป็นสมาชิกพรรค
- ในกรณีที่มีผู้อายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ ประสงค์จะเป็นสมาชิก หัวหน้าพรรคอาจรับเข้าเป็นยุวสมาชิกพรรคพลั้งแผ่นดินไทไว้ก่อนจนกว่าจะมีอายุครบสิบแปดปีแล้ว จึงจะเป็นสมาชิกสามัญหรือสมาชิกวิสามัญ แล้วแต่กรณีก็ได้
- ข้อ ๙ การสมัครเข้าเป็นสมาชิก ให้ผู้สมัครยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคต่อเลขาธิการพรรค หรือประธานกรรมการสาขาพรรค

ให้เลขธิการพรรค หรือประธานสาขาพรรคพิจารณาเสนอคณะกรรมการบริหาร หรือหัวหน้าพรรคแล้วแต่กรณี ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันได้รับใบสมัคร เมื่อคณะกรรมการบริหาร หรือหัวหน้าพรรคอนุมัติให้รับเข้าเป็นสมาชิกได้ ให้ประกาศรายชื่อไว้ ณ สำนักงานใหญ่หรือสำนักงานสาขาพรรค

ข้อ ๑๐ ค่าบำรุง

สมาชิกต้องเสียค่าบำรุงตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารกำหนด

ข้อ ๑๑ สมาชิกสามัญมีสิทธิ ดังต่อไปนี้

(๑) ประดับเครื่องหมายพรรค

(๒) เลือกตัวแทนหรือสมัครรับเลือกเป็นตัวแทนพรรคในการสมัครรับเลือกตั้งทุกระดับ

(๓) เลือกกรรมการหรือสมัครรับเลือกตั้งเป็นกรรมการตามข้อบังคับ หรือตามที่คณะกรรมการบริหาร

กำหนด

(๔) เข้าร่วมปฏิบัติงานของพรรคตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรค

(๕) อภิปรายและเสนอนโยบาย รวมทั้งความคิดเห็นของตนต่อพรรค

(๖) ลงคะแนนเสียงใด ๆ ด้วยตนเอง

ข้อ ๑๒ สมาชิกกิตติมศักดิ์และสมาชิกวิสามัญมีสิทธิ ดังต่อไปนี้

(๑) ประดับเครื่องหมายพรรค

(๒) ร่วมปฏิบัติงานของพรรคตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรค

(๓) อภิปรายและเสนอนโยบาย และความคิดเห็นของตนต่อพรรค

ข้อ ๑๓ สมาชิกมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องปฏิบัติตามระเบียบ วินัย นโยบาย มติและข้อบังคับพรรค

(๒) ต้องสนับสนุนผู้สมัครเข้ารับเลือกตั้งของพรรคทุกระดับของการเลือกตั้ง

(๓) ต้องช่วยเหลือและให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรค

ข้อ ๑๔ สมาชิกต้องปฏิบัติตามวินัยและมีจรรยาบรรณ ดังต่อไปนี้

(๑) ประพฤติตัวและวางตนให้เป็นที่ศรัทธาของประชาชน

(๒) แต่งกายให้สุภาพ เรียบร้อย

(๓) เป็นผู้ตรงต่อเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเวลาที่มีการประชุม

(๔) เคารพและปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำแนะนำของคณะกรรมการบริหารที่ชอบด้วยข้อบังคับพรรค

- (๕) รักษาความสามัคคีในหมู่สมาชิกพรรค และกับสมาชิกของพรรคการเมืองอื่น
- (๖) ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคด้วยความอุตสาหะและขยันหมั่นเพียร
- (๗) ใช้ถ้อยคำสุภาพ ไม่ก้าวร้าว เสียดสี และใส่ร้ายป้ายสี หรือเอาเรื่องส่วนตัวของผู้อื่นมาพูดในที่ประชุมโดยไม่จำเป็น
- (๘) การเสนอญัตติ กระทู้ถาม ร่างพระราชบัญญัติ การอภิปรายในรัฐสภาต้องกระทำด้วยความสุภาพ ตรงตามข้อเท็จจริง อยู่ในประเด็น ไม่ใช้รัฐสภาเป็นเครื่องมือหรือใช้ออกสิทธิในการโจมตีบุคคล ข้าราชการ หรือหน่วยงานของรัฐโดยไม่สมควร
- (๙) การกระทำใด ๆ ต้องคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติ นโยบาย และชื่อเสียงของพรรคเป็นสำคัญ
- ข้อ ๑๕ พรรคจะต้องรับผิดชอบต่อสมาชิก ดังต่อไปนี้
- (๑) พิจารณาและแก้ไขความเดือดร้อนของสมาชิก เมื่อไม่ได้รับความเป็นธรรม
- (๒) ส่งเสริมให้สมาชิกมีความรู้ทางการเมืองและการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
- (๓) สนับสนุนช่วยเหลือเพิ่มรายได้ให้สูงขึ้นด้วยการให้ความรู้ในวิชาชีพสาขาต่าง ๆ
- (๔) สนับสนุนช่วยเหลือค่าครองชีพด้วยการจัดหาแหล่งหรือร้านค้าให้สมาชิกซื้อเครื่องอุปโภคและบริโภคในราคาถูกลง
- ข้อ ๑๖ สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลง เมื่อ
- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก โดยยื่นเป็นหนังสือต่อประธานสาขาพรรค เลขาธิการพรรค หรือหัวหน้าพรรค
- (๓) ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๔ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๕
- (๔) คณะกรรมการบริหารมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของที่ประชุมคณะกรรมการบริหาร สำหรับสมาชิกที่มีได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือของที่ประชุมคณะกรรมการบริหาร และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคสำหรับสมาชิกที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- (๕) สมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น
- (๖) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบเลิกพรรค

หมวด ๓

การบริหารพรรค

ส่วนที่ ๑

ลักษณะทั่วไป

ข้อ ๑๗ ให้คณะกรรมการบริหารมีจำนวนไม่เกินเก้าสิบเก้าคน ประกอบด้วย หัวหน้าพรรค
หนึ่งคน รองหัวหน้าพรรคไม่เกินสิบคน เลขานุการพรรคหนึ่งคน รองเลขานุการพรรคไม่เกินหกคน
เหรัญญิกพรรคหนึ่งคน โฆษกพรรคหนึ่งคน และกรรมการบริหารอื่นอีกไม่เกินเจ็ดสิบเก้าคน

ข้อ ๑๘ การเลือกตั้งกรรมการบริหาร ให้กระทำเป็นสองวาระต่อเนื่องกัน ดังต่อไปนี้

(๑) ในวาระแรก ให้ที่ประชุมใหญ่ทำการเลือกหัวหน้าพรรคหนึ่งคน และรองหัวหน้าพรรค
ไม่เกินสิบคน เลขานุการพรรคหนึ่งคน และรองเลขานุการพรรคไม่เกินหกคน เหรัญญิกพรรคหนึ่งคน
และโฆษกพรรคหนึ่งคน โดยสมาชิกสามัญในที่ประชุมเป็นผู้เสนอชื่อ และมีสมาชิกสามัญที่เข้าประชุม
ในวันนั้นเป็นผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน

(๒) ในวาระที่สอง ให้ที่ประชุมใหญ่ทำการเลือกกรรมการบริหารอื่นอีกไม่เกินเจ็ดสิบเก้าคน
โดยให้หัวหน้าพรรคตามมติของกรรมการบริหารในข้อ ๑๘ (๑) เป็นผู้เสนอชื่อ และอาจเสนอชื่อสมาชิกสามัญ
ที่มีได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ไม่เกินสิบห้าคน โดยสมาชิกสามัญที่เข้าร่วมประชุมในวันนั้น
เป็นผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน

มติของที่ประชุม ให้เป็นไปตามเสียงข้างมาก

สมาชิกที่มาประชุมคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ในกรณีที่มีคะแนนเสียงเท่ากัน
ให้ประธานในที่ประชุมมีสิทธิออกเสียง เพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

การลงคะแนนในที่ประชุม ให้ลงคะแนนโดยวิธีเปิดเผย เว้นแต่สมาชิกที่มาประชุมเกินกว่ากึ่งหนึ่ง
ร้องขอให้ลงคะแนนลับ ก็ให้ลงคะแนนลับ

ข้อ ๑๙ ให้คณะกรรมการบริหารพิจารณากำหนดตำแหน่งขึ้นตามความจำเป็นตามข้อ ๒๐ (๔)
ตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง อาจแต่งตั้งจากผู้ที่ป็นกรรมการบริหาร หรือไม่เป็นกรรมการบริหารก็ได้

ข้อ ๒๐ คณะกรรมการบริหารมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารการเงิน ทรัพย์สิน
หรือประโยชน์อื่นใดของพรรค และสาขาพรรค และการทำบัญชีตามที่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยพรรคการเมืองกำหนด ซึ่งรวมทั้งอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับของที่ประชุมคณะกรรมการบริหาร มติ ที่ประชุมใหญ่ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง และรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย

(๒) พัฒนาพรรคให้ก้าวหน้าและมั่นคง ให้เป็นที่ศรัทธาของประชาชน

(๓) กำกับ ดูแลการจัดทำทะเบียนสมาชิก โดยให้มีจำนวนสมาชิกพรรคคงอยู่ไม่น้อยกว่า ห้าพันคน และมีสมาชิกในแต่ละภาคและจังหวัด ตามบัญชีภาคและจังหวัดที่นายทะเบียนพรรคการเมือง กำหนด

(๔) แต่งตั้ง เปลี่ยนแปลงกรรมการคณะต่าง ๆ ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค รองโฆษกพรรค ผู้ควบคุมเสียง นายทะเบียน ผู้สอบบัญชี สมุห์บัญชี และอนุกรรมการอื่น ๆ เท่าที่จำเป็น

(๕) ควบคุมการทำรายงานการดำเนินงานกิจการของพรรคในรอบปี

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดตั้งสาขาพรรคและการหาสมาชิก กำหนดแผน การกำหนดเวลา ในการจัดตั้งสาขาพรรค อำนาจหน้าที่ของสาขาพรรค การเลือกตั้ง การดำรงตำแหน่ง การสิ้นสุดและ การออกจากตำแหน่งของกรรมการสาขาพรรค พร้อมทั้งอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสาขาพรรค

(๗) วางแผนงานเลือกตั้งและกำหนดวิธีการเลือกสมาชิกเข้าสมัครรับเลือกตั้ง

(๘) วางระเบียบงานบริหารพรรค

(๙) กำหนดอัตราค่าลงทะเบียน ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียม

(๑๐) วางระเบียบวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่พรรค ตลอดจนหลักการให้ความดี ความชอบ และสวัสดิการแก่เจ้าหน้าที่พรรค

(๑๑) ควบคุมการจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินและทรัพย์สินของพรรค

(๑๒) ดำเนินการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

(๑๓) มอบหมายงานให้กรรมการบริหารคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนปฏิบัติ

(๑๔) กระทำกิจการอื่นตามที่กฎหมายและข้อบังคับกำหนด

ข้อ ๒๑ คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่ออายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง หรือมีการยุบสภาผู้แทนราษฎรหรือเลิกพรรคการเมือง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคในขณะนั้นทำหน้าที่ ต่อไปจนกว่าการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารชุดใหม่จะสมบูรณ์

การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารชุดใหม่ ให้เลือกภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันเลือกตั้งทั่วไป

ข้อ ๒๒ ความเป็นกรรมการบริหารสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก โดยยื่นเป็นหนังสือต่อหัวหน้าพรรค

(๓) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๔) ขาดจากการเป็นสมาชิกของพรรค

(๕) พ้นจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในกรณีที่เป็นกรรมการซึ่งเลือกจากสมาชิกที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามข้อ ๑๖ (๒)

(๖) คณะกรรมการบริหารลงมติให้พ้นจากตำแหน่ง ด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่

(๗) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ออกจากตำแหน่ง

ข้อ ๒๓ เมื่อตำแหน่ง กรรมการบริหารว่างลง ให้คณะกรรมการบริหารที่เหลืออยู่ทำหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะมีการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างลง ในวาระแรกที่มีการประชุมใหญ่ในคราวถัดไป

ถ้าตำแหน่ง หัวหน้าพรรคว่างลง ให้รองหัวหน้าพรรคคนหนึ่งปฏิบัติกรแทน เว้นแต่รองหัวหน้าพรรคคนหนึ่งไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองหัวหน้าพรรคคนถัดไปปฏิบัติกรแทน และให้เรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งหัวหน้าพรรคคนใหม่ภายในเก้าสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง และถ้ามีตำแหน่ง กรรมการบริหารอื่นว่างลงด้วย ให้ทำการเลือกจากที่ประชุมดังกล่าวในคราวเดียวกันนี้

ข้อ ๒๔ ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ บริหารและควบคุมกิจการทั้งปวงของพรรค ให้ดำเนินการไปตามนโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับ มติของพรรค คู่มือทรัพย์สินของพรรค และจัดทำทะเบียนสมาชิก จัดทำรายงานกิจการของพรรคในรอบปีปฏิทินที่ผ่านมา และปฏิบัติกิจการอื่นตามบทบัญญัติของกฎหมาย

ข้อ ๒๕ ให้รองหัวหน้าพรรคมีหน้าที่ช่วยหัวหน้าพรรค และมีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคมอบหมาย หรือปฏิบัติหน้าที่แทนในเมื่อหัวหน้าพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้

ข้อ ๒๖ เลขานุการพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ดำเนินการด้านธุรการของพรรคที่สำนักงานใหญ่ ควบคุมงานบริหารด้านธุรการของสำนักงานสาขาพรรค ดำเนินการและติดตามผลงานตามที่คณะกรรมการกำหนดหรือมอบหมาย

(๒) เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดการประชุมคณะกรรมการบริหาร การประชุมใหญ่และอำนวยความสะดวก รวมทั้งรับผิดชอบการประชุมของคณะกรรมการอื่นของพรรคด้วย

(๓) เป็นผู้รับผิดชอบและควบคุมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่พรรคในสำนักงานใหญ่

ข้อ ๒๗ รองเลขาธิการพรรคมีหน้าที่ช่วยเลขาธิการพรรค และมีอำนาจหน้าที่ตามที่เลขาธิการพรรคมอบหมาย

เหรียญพรรคมีหน้าที่ช่วยดูแลการบริหารการเงิน และทรัพย์สินของพรรค รวมทั้งรับผิดชอบในการจัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค โดยมีผู้ช่วยเหรียญและมีเหรียญสาขาพรรคแบ่งเบาความรับผิดชอบของเหรียญพรรค เฉพาะที่เกี่ยวกับสาขาพรรคนั้น

โฆษกพรรคมีหน้าที่แถลงกิจการโดยทั่วไปของพรรคและตามที่คณะกรรมการบริหาร หัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรคมอบหมาย และมีรองโฆษกพรรคทำหน้าที่ช่วยโฆษกพรรค และตามที่โฆษกพรรคมอบหมาย โดยมีโฆษกสาขาพรรคแบ่งเบาหน้าที่โฆษกพรรคเฉพาะที่เกี่ยวกับสาขานั้น

ผู้ควบคุมเสียงมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมเสียงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือในที่ประชุมรัฐสภา เพื่อให้เป็นไปตามมติพรรค

นายทะเบียนมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมทะเบียนสมาชิก และงานทะเบียนอื่น ๆ ของพรรค

ส่วนที่ ๒

ที่ปรึกษาพรรค

ข้อ ๒๘ ให้หัวหน้าพรรคแต่งตั้งที่ปรึกษาพรรคจากบุคคลผู้เชี่ยวชาญ และผู้มีประสบการณ์ในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหาร

ข้อ ๒๙ ที่ปรึกษาพรรคอาจจะเสนอคำแนะนำหรือความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ส่วนที่ ๓

การคัดเลือกสมาชิกเข้าสมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๓๐ ให้คณะกรรมการบริหารแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งเพื่อพิจารณากลับกรองคัดเลือกสมาชิกเพื่อสมัครรับเลือกตั้งทุกระดับ

คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งอาจมอบหมายให้บุคคล หรือคณะบุคคลทำการคัดกรอง
คัดเลือกผู้สมัครในแต่ละจังหวัดก็ได้

ข้อ ๓๑ คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) สรรหาสมาชิกของพรรคที่มีคุณสมบัติตามบทบัญญัติของกฎหมาย เพื่อสมัครรับเลือกตั้ง
ทุกระดับ

(๒) เสนอรายชื่อผู้ที่เหมาะสมตาม (๑) ต่อคณะกรรมการบริหารเพื่อพิจารณาชี้ขาด

(๓) หาข้อมูลอันจำเป็นต่อการเลือกตั้งให้กับพรรคหรือผู้สมัคร

(๔) วางแผนและดำเนินการช่วยเหลือการเลือกตั้ง

ข้อ ๓๒ คุณสมบัติของสมาชิกผู้จะสมัครเข้ารับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จะต้อง
คุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ส่วนที่ ๔

การเลือกสมาชิกเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ข้อ ๓๓ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกต่อคณะกรรมการบริหารเพื่อพิจารณา
ความเหมาะสมในการดำรงตำแหน่งทางการเมือง

หมวด ๔

สาขาพรรค

ข้อ ๓๔ ในแต่ละปี ให้คณะกรรมการบริหารเป็นผู้กำหนดแผนการจัดตั้งสาขาพรรคในแต่ละภาค
หรือจังหวัด โดยคำนึงถึงความพร้อมในการจัดตั้งสาขาพรรคด้วย คณะกรรมการบริหารอาจพิจารณา
ให้จัดตั้งเป็นศูนย์ประสานงาน หรือสำนักงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคไปพลางก่อนก็ได้

ในกรณีที่มีสมาชิกในแต่ละภาคและจังหวัดไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน เข้าชื่อกันร้องขอจัดตั้ง
สาขาพรรคเพื่อเสนอคณะกรรมการบริหารพิจารณา ให้แสดงความพร้อมในการจัดตั้งในคำร้องนั้นด้วย

การจัดตั้งหรือการยกเลิกสาขาพรรค ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการหรือระเบียบที่
คณะกรรมการบริหารกำหนด

ข้อ ๓๕ ให้สาขาพรรคแต่ละสาขามีคณะกรรมการสาขาคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานสาขาพรรค รองประธานสาขาพรรค เลขานุการสาขาพรรค รองเลขานุการสาขาพรรค เหรัญญิกสาขาพรรค โฆษกสาขาพรรค ตำแหน่งละหนึ่งคน และกรรมการอื่นอย่างน้อยสองคน แต่ไม่เกินแปดคน ซึ่งเลือกจากที่ประชุมสมาชิกของสาขาพรรคนั้น

ข้อ ๓๖ เมื่อคณะกรรมการบริหารอนุมัติให้ตั้งสาขาพรรคแล้ว ให้ประธานคณะผู้ก่อตั้งเรียกประชุมใหญ่สมาชิกสาขาพรรคเป็นครั้งแรกและต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่าสามสิบคน เพื่อเลือกกรรมการสาขาพรรค ตามข้อ ๓๕ ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับอนุมัติให้ตั้งสาขาพรรคได้

ข้อ ๓๗ คณะกรรมการสาขาพรรคมีหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุมการดำเนินงานของสาขาพรรค ให้เป็นไปตามนโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับและมติของพรรค

ให้ประธานสาขาพรรคเรียกประชุมกรรมการ เพื่อปรึกษากิจการของสาขาพรรคอย่างน้อยปีละสองครั้ง

ข้อ ๓๘ การพ้นจากตำแหน่งและความเป็นกรรมการสาขาพรรค ให้นำข้อ ๒๑ และข้อ ๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้าตำแหน่ง กรรมการสาขาพรรคว่างลง ให้เรียกประชุมเลือกสมาชิกในสาขานั้นแทนภายในเก้าสิบวัน นับจากวันที่ตำแหน่งนั้นว่างลง

ข้อ ๓๙ สาขาพรรคเป็นหน่วยบริหารกิจการของพรรคในเขตเลือกตั้งและมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ช่วยคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้ง
- (๒) ช่วยสรรหาและคัดเลือกบุคคลที่เหมาะสมเข้าสมัครรับเลือกตั้งทุกระดับ

(๓) ปฏิบัติงานอื่นตามที่คณะกรรมการบริหารหรือหัวหน้าพรรคมอบหมาย การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค และการประชุมใหญ่สมาชิกสาขาพรรค ให้นำข้อบังคับว่าด้วยการประชุมคณะกรรมการบริหาร และการประชุมใหญ่ของพรรคมาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๕

คณะกรรมการดำเนินงาน

ข้อ ๔๐ หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานของพรรค ดังต่อไปนี้

- (๑) คณะกรรมการจริยธรรม
- (๒) คณะกรรมการวิชาการและแผนงาน
- (๓) คณะกรรมการกฎหมายและกิจการรัฐสภา
- (๔) คณะกรรมการกิจการสาขาพรรค
- (๕) คณะกรรมการประชาสัมพันธ์พรรค

หากมีความจำเป็น หัวหน้าพรรคอาจตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษาหรือกระทำกิจการใด ๆ ก็ได้ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ให้เป็นไปตามที่ได้รับมอบหมาย หรือตามที่คณะกรรมการบริหารกำหนด

ข้อ ๔๑ คณะกรรมการจริยธรรมมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) รักษาระเบียบ วินัยและจริยธรรมของสมาชิก
- (๒) สืบสวนและสอบสวนกรณีสมาชิกถูกกล่าวหาและพิจารณากรณีสมาชิกควรได้รับการชมเชย
- (๓) เสนอคณะกรรมการบริหารออกระเบียบในการยกย่อง สรรเสริญหรือลงโทษสมาชิก
- (๔) สอดส่องการทำหน้าที่ของสมาชิกที่อาจมีผลกระทบต่อพรรค
- (๕) ดำเนินกิจการอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๔๒ คณะกรรมการวิชาการและแผนงานมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) การวางแผนการปฏิบัติงานและวิธีดำเนินงานตามนโยบายของพรรค
- (๒) รับผิดชอบในงานด้านวิชาการและแผนงานของพรรค
- (๓) การวางแผนการบริหารพรรค ให้เป็นไปตามกฎหมายและนโยบายของพรรค
- (๔) ดำเนินการค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลในด้านวิชาการและการทำงานของพรรค
- (๕) ดำเนินกิจการอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๔๓ คณะกรรมการกฎหมายและกิจการรัฐสภามีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาก่อนกรองและยกร่างพระราชบัญญัติและญัตติที่ควรเสนอต่อรัฐสภา เพื่อเสนอต่อที่ประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

(๒) ชี้แจงหลักเกณฑ์และแนวทางการดำเนินงานด้านรัฐสภาให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทราบ

(๓) เสนอแนวทางการปฏิบัติตามนโยบาย หลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินงานด้านรัฐสภา ให้สอดคล้องกับการบริหารราชการแผ่นดินและข้อบังคับของรัฐสภาต่อพรรค

(๔) ประสานงานด้านรัฐสภากับพรรคการเมืองอื่น

(๕) ดำเนินกิจการอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๔๔ คณะกรรมการกิจการสาขาพรรคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณากำหนดแผนและวิธีการจัดตั้งสาขาพรรค

(๒) ควบคุม ดูแลให้สาขาพรรคแต่ละสาขาปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายและนโยบายพรรค

(๓) พิจารณาหาแนวทางแก้ไขอุปสรรคต่าง ๆ ของสาขาพรรค

(๔) ดำเนินกิจการต่าง ๆ ที่พรรคจะต้องรับผิดชอบต่อสมาชิกในแต่ละสาขา

(๕) ดำเนินกิจการต่าง ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๔๕ คณะกรรมการประชาสัมพันธ์พรรคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) วางแผนสร้างความนิยมพรรค รวมทั้งการพัฒนาเยาวชนสมาชิกพรรคพลังแผ่นดินไทย

(๒) วางแผนการประชาสัมพันธ์ในผลงานและการปฏิบัติงานของพรรคในแต่ละรอบปี

(๓) วางแผนการเผยแพร่ความรู้ด้านการปกครองระบอบประชาธิปไตยแก่สมาชิกและประชาชน

(๔) วางแผนการสัมมนากิจการของพรรค รวมทั้งการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับสื่อมวลชนต่าง ๆ

(๕) ดำเนินกิจการอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

หมวด ๖

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่

ข้อ ๔๖ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน ซึ่งประกอบด้วย

(๑) กรรมการบริหาร

(๒) สมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค (ถ้ามี)

(๓) ผู้แทนของสาขาพรรค ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการบริหารกำหนด

(๔) สมาชิกตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการบริหารกำหนด

ข้อ ๔๗ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุม เว้นแต่การประชุมเพื่อเลือกคณะกรรมการบริหาร ตามข้อ ๑๗ ให้เชิญสมาชิกผู้มีอายุสูงสุดที่เข้าประชุมคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุมเป็นการชั่วคราว เฉพาะการประชุมนั้น

ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ ให้รองหัวหน้าพรรคคนหนึ่ง คนใดเป็นประธาน ถ้าหัวหน้าพรรคและรองหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการบริหารที่มาประชุมเลือกกรรมการบริหารคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุม ให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุมใหญ่และจัดเจ้าหน้าที่ดำเนินการประชุม ให้เป็นไปโดย เรียบร้อยและถูกต้องตามระเบียบการประชุม

ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองเลขาธิการพรรคคนหนึ่ง คนใดเป็นเลขานุการที่ประชุมแทน

ข้อ ๔๘ ให้คณะกรรมการบริหารวางระเบียบการประชุมใหญ่ แต่ในระหว่างที่คณะกรรมการบริหาร ยังไม่ได้วางระเบียบไว้ ให้ใช้ข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรโดยอนุโลม

ข้อ ๔๙ การดำเนินกิจการต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่

(๑) กำหนดและแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรค

(๒) กำหนดและแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับของพรรค

(๓) การเลือกตั้งหัวหน้าพรรค รองหัวหน้าพรรค เลขาธิการพรรค รองเลขาธิการพรรค เภรัณยูภคพรรค โฆษกพรรค และกรรมการบริหารอื่น

(๔) กิจการอื่นที่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมืองและกฎหมายอื่น ที่เกี่ยวข้องกำหนด

(๕) กิจการอื่นตามที่คณะกรรมการบริหารกำหนด

ข้อ ๕๐ ให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคปีละหนึ่งครั้ง การประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้ เมื่อหัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารมิมติ หรือสมาชิกที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนสามในสี่ ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีอยู่ทั้งหมดของพรรค ร้องขอให้เรียกประชุม ก็ได้

ข้อ ๕๑ การเสนอญัตติหรือเรื่องใด ๆ ให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณา ต้องเสนอให้คณะกรรมการบริหารพิจารณาล่วงหน้าสิบห้าวัน ก่อนการประชุมใหญ่ หากเป็นเรื่องที่มีสาระอันควรเข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมใหญ่ คณะกรรมการบริหารอาจดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนการนำเข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมใหญ่ก็ได้

ข้อ ๕๒ ในการประชุมใหญ่จะต้องมีสมาชิกมาประชุมตามข้อ ๔๖ หากมีสมาชิกมาประชุมไม่ครบองค์ประชุม ให้ดำเนินการเรียกประชุมใหญ่ในเรื่องเดียวกันภายในเวลาสามสิบวัน ในการประชุมครั้งนี้ หากมีผู้มีสิทธิเข้าประชุมมาประชุมไม่ครบองค์ประชุมอีก ก็ให้ดำเนินการประชุมใหญ่ได้โดยไม่ต้องเรียกประชุมใหม่ เว้นแต่การประชุมใหญ่นั้นเรียกประชุมเนื่องจากสมาชิกที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรร้องขอให้เป็นอันตกไป

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหาร

ข้อ ๕๓ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารอย่างน้อยทุกสองเดือนต่อหนึ่งครั้ง

ข้อ ๕๔ การประชุมคณะกรรมการบริหาร ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม และเมื่อพ้นเวลาสามสิบนาที นับแต่เวลานัดประชุมยังไม่ครบองค์ประชุม ให้เลื่อนและนัดประชุมใหม่

ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธาน และเลขานุการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม และให้นำข้อ ๔๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หัวหน้าพรรคและหรือรองหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ และหัวหน้าพรรคมิได้มอบหมายให้กรรมการบริหารคนใดทำหน้าที่แทน ให้เลือกกรรมการบริหารที่มาประชุมคนหนึ่ง ขึ้นมาทำหน้าที่ประธานเฉพาะสำหรับการประชุมครั้งนี้

มติที่ประชุมคณะกรรมการบริหาร ให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของผู้เข้าประชุม

ส่วนที่ ๓

การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ข้อ ๕๕ ให้มีการประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสมัยประชุมสภาผู้แทนราษฎรอย่างน้อย สัปดาห์ละหนึ่งครั้ง หรือตามมติของที่ประชุมเป็นคราว ๆ ไป และให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม

ถ้าหัวหน้าพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุม ถ้าทั้งหัวหน้าพรรคและรองหัวหน้าพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุม ให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการที่ประชุม ถ้าเลขาธิการพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองเลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการที่ประชุม

ข้อ ๕๖ การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเท่าที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

ส่วนที่ ๔

การประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ข้อ ๕๗ ให้มีการประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคตามความจำเป็นและความเหมาะสม การประชุมร่วมตามวรรคหนึ่ง ต้องมีผู้มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของผู้มีสิทธิเข้าร่วมประชุมทั้งหมด

ส่วนที่ ๕

การประชุมคณะกรรมการดำเนินงาน

ข้อ ๕๘ การประชุมกรรมการดำเนินงานแต่ละคณะ ให้ดำเนินการตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๕๙ การประชุมกรรมการดำเนินงานแต่ละคณะ จะต้องมีการประชุมในคณะนั้น ๆ มาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ส่วนที่ ๖

การลงมติที่ประชุม

ข้อ ๖๐ ผู้มีสิทธิเข้าประชุมคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน และในการออกเสียงลงคะแนน ให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนผู้ที่เข้าประชุม จึงจะถือว่าเห็นชอบในเรื่องที่ลงคะแนนนั้น วิธีลงคะแนนให้ใช้วิธียกมือขึ้นพ้นศีรษะ เว้นแต่ประธานจะเลือกวิธีการลงคะแนนเป็นอย่างอื่น และที่ประชุมเห็นชอบด้วย โดยไม่ขัดต่อบทบัญญัติของกฎหมาย

ถ้าหากใช้วิธีเขียนชื่อในกระดาษในกรณีเลือกบุคคล ให้ใช้กระดาษที่เจ้าหน้าที่พรรคจัดให้เท่านั้น

ในกรณีที่มีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมมีสิทธิออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง
เป็นเสียงชี้ขาด

หมวด ๗

การประกาศเกียรติคุณและการลงโทษ

ส่วนที่ ๑

การประกาศเกียรติคุณ

ข้อ ๖๑ การประกาศเกียรติคุณ ยกย่อง สรรเสริญ ให้รางวัล ให้ประกาศนียบัตร หรือมอบ
โล่เกียรติยศ หรือกระทำการอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารกำหนดแก่สมาชิกผู้ซึ่งกระทำความดี
แก่พรรค ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหาร ตามรายงานของคณะกรรมการจริยธรรม

ข้อ ๖๒ การประกาศเกียรติคุณอาจกระทำได้ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

- (๑) ประกาศชมเชย ณ สำนักงานใหญ่และสำนักงานสาขาพรรค
- (๒) ประกาศเกียรติคุณในที่ประชุมใหญ่และให้ประกาศนียบัตร
- (๓) ประกาศเกียรติคุณในที่ประชุมใหญ่ ให้ประกาศนียบัตร และให้รางวัล
- (๔) ประกาศเกียรติคุณในที่ประชุมใหญ่ มอบโล่เกียรติยศ
- (๕) ประกาศเกียรติคุณในที่ประชุมใหญ่ มอบโล่เกียรติยศ และจารึกชื่อไว้บนแผ่นป้าย ณ
สำนักงานใหญ่
- (๖) กระทำการอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารกำหนด

ส่วนที่ ๒

การลงโทษ

ข้อ ๖๓ เมื่อคณะกรรมการบริหารได้พิจารณาผลของการถูกกล่าวหาของสมาชิกตามรายงาน
ของคณะกรรมการจริยธรรม ให้คณะกรรมการบริหารมีมติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้ระงับเรื่อง
- (๒) ยกข้อกล่าวหา
- (๓) ว่ากล่าวตักเตือน

- (๔) ดำเนินในที่ประชุม
- (๕) ทำทัณฑ์บน
- (๖) ให้ออกจากการเป็นสมาชิก

ข้อ ๖๔ คณะกรรมการบริหารอาจพิจารณาให้มีมติให้สมาชิกพ้นจากการเป็นสมาชิก ในกรณีความผิด ดังต่อไปนี้

- (๑) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมติพรรค
- (๒) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมติของที่ประชุมใหญ่ คณะกรรมการบริหาร หรือของที่ประชุมสมาชิกที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- (๓) การกระทำที่อาจก่อความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อชื่อเสียงและเกียรติคุณของพรรค

หมวด ๘

การบริหารการคลังและการบัญชี

ส่วนที่ ๑

รายได้และทรัพย์สิน

ข้อ ๖๕ รายได้และทรัพย์สินของพรรค ประกอบด้วย

- (๑) รายได้ปกติจากค่าธรรมเนียม การจดทะเบียนและค่าบำรุงของสมาชิก
- (๒) รายได้จากการบริจาค การจัดกิจกรรมต่างๆ ของพรรค และเงินที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐ
- (๓) เงินและทรัพย์สินอื่นซึ่งได้มาโดยไม่ขัดต่อบทบัญญัติของกฎหมาย

ส่วนที่ ๒

การบัญชี

ข้อ ๖๖ รายได้ที่เป็นเงิน ให้นำฝากธนาคารหรือสถาบันการเงินที่มีความมั่นคงในนามของพรรค

ข้อ ๖๗ รายจ่ายของพรรคมี ดังต่อไปนี้

- (๑) รายจ่ายสามัญ ได้แก่ รายจ่ายที่ต้องจ่ายตามปกติ
- (๒) รายจ่ายวิสามัญ ได้แก่ รายจ่ายเป็นกรณีพิเศษ

ข้อ ๖๘ ให้หัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรคซึ่งหัวหน้าพรรคมอบหมายคนหนึ่งคนใด ลงลายมือชื่อร่วมกับเลขานุการพรรคหรือเหรัญญิกพรรคคนหนึ่งคนใดรวมเป็นสองคน มีอำนาจลงนาม ในเช็คสั่งจ่ายเงินของพรรค

ข้อ ๖๙ ให้มีสมุหบัญชีดำเนินการในทางบัญชีของพรรค และให้มีผู้สอบบัญชีเสนอบุคคล ต่อที่ประชุมใหญ่ทุกปี ภายใต้การกำกับ ดูแลของเหรัญญิกพรรค

ส่วนที่ ๓

การบริหารการคลังและการบัญชีของสาขาพรรค

ข้อ ๗๐ การบริหารการคลังและการบัญชีของสาขาพรรค ให้ใช้ข้อบังคับในหมวด ๘ ส่วนที่ ๑ และส่วนที่ ๒ ของข้อบังคับนี้มาใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๗๑ ให้ประธานสาขาพรรค หรือรองประธานสาขาพรรคคนหนึ่งคนใดลงลายมือชื่อ ร่วมกับเหรัญญิกสาขาพรรค รวมสองคนมีอำนาจลงนามในเช็คสั่งจ่ายเงินของสาขาพรรค

หมวด ๕

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับ

ข้อ ๗๒ กรรมการบริหารจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง อาจเสนอให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคได้ โดยทำเป็นหนังสือ พร้อมกับคำชี้แจงข้อดี ข้อเสียในการแก้ไขเพิ่มเติมนั้น ยื่นต่อหัวหน้าพรรค เมื่อหัวหน้าพรรคได้รับคำร้องขอตามวรรคหนึ่ง ให้นำเข้าพิจารณาในคณะกรรมการบริหารแล้วนำเสนอ ที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๗๓ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรค ต้องได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมใหญ่ ด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกที่เข้าประชุม

หมวด ๑๐

การเลิกพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๗๔ พรรคพลั้งแผ่นดินไทไม่มีการเลิกตัวเอง เว้นแต่จะเป็นกรณีตามบทบัญญัติของกฎหมาย ประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง

ส่วนการเลิกสาขาพรรคการเมือง ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหาร

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๗๕ ให้สมาชิกที่เป็นสมาชิกอยู่ก่อนวันประกาศใช้ข้อบังคับนี้ คงเป็นสมาชิกต่อไปตามข้อบังคับนี้

ให้คณะกรรมการบริหารที่ดำรงตำแหน่งอยู่แล้วก่อนข้อบังคับนี้ประกาศใช้ ให้ดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าคณะกรรมการบริหารจะพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๒๑

ข้อ ๗๖ บรรดาประกาศ คำสั่งหรือกิจการใด ๆ ที่ได้กระทำไปแล้วก่อนข้อบังคับนี้ประกาศใช้ ให้ใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

ข้อ ๗๗ ข้อบังคับนี้ ให้มีผลใช้บังคับต่อเมื่อได้รับแจ้งการตอบรับการเปลี่ยนแปลงจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคพลังแผ่นดินไทย

คณะกรรมการบริหารพรรคพลังแผ่นดินไทย จำนวน ๑๔ คน คือ

๑. นายลิขิต ธีรเวคิน	หัวหน้าพรรค
๒. นายสมศักดิ์ วรรณสิน	รองหัวหน้าพรรค
๓. นายกฤษณ์ชัย มรรคยาธร	รองหัวหน้าพรรค
๔. นายสฤต สันติเมทนีดล	รองหัวหน้าพรรค
๕. นายณรงค์ สิ้นสวัสดิ์	รองหัวหน้าพรรค
๖. นายประจวบ อึ้งภากรณ์	เลขาธิการพรรค
๗. นายพีระ พนาสุภน	รองเลขาธิการพรรค
๘. นายชวลิต จิตภักดิ์	รองเลขาธิการพรรค
๙. นายจำลอง ช่วยรอด	รองเลขาธิการพรรค
๑๐. นายประชุม ทองมี	เหรัญญิกพรรค
๑๑. นางปิยะนุช สกุนตนาค	โฆษกพรรค
๑๒. นายวิโรจน์ กิติคุณ	กรรมการบริหารพรรค
๑๓. นายสุรชัย ตรีวรรณกิจ	กรรมการบริหารพรรค
๑๔. นายมนตรี เศรษฐบุตร	กรรมการบริหารพรรค

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕

พลตำรวจเอก วาสนา เพิ่มลาภ

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง